

Vločky

Refrén:

Když vločky padají,
když vločky padají
k nám do jabloní,
jabloně pod nimi,
jabloně pod nimi
své větve skloní.
Když vločky padají,
když vločky padají,
padají do tují,
děti se za okny,
děti se za okny,
za okny radují.

Když vločka dopadne na vločku,
mrknou vždy na sebe po očku,
pak jedna ke druhé hlavu složí,
na plotě, na autě, na nároží.

Sníh, který v mracích tak dlouho visel,
nasněžil do rána třicet čísel.
Od dveří až někam po zatačku,
jsou v bílém bílu jen stopy ptáčků.

Ref.

Bílo je větší než světlo denní,
je tady sněhové nadělení.
Ne každý tuhletu krásu vítá,
taťka řek, že je to kalamita.

Mamce prý zamrzly stěrače,
je tuze smutná, div nepláče.
Jakpak má do práce dojít pěšky?
Asi si nakonec vezme běžky.

Jenomže:

Ref.